

3. tit. 3. lib. 8. Recopilat. l. 3. tit. 8. eod. lib. 6. vers. Elos que dellos descendiesen, tit. 27. part. 2. l. 2. tit. 2. l. 9. tit. 31. part. 7. l. quisquis §. 1. C. ad leg. Jul. Majestat. l. Divo 11. C. de questionib. Imperialis 24. §. His illud, C. de nupt. Authent. Gazaros, C. de heretic. Quod iustissime fieri posse probant. text. in capit. sine culpa 24. de regul. jur. in 6. Menoch. de presumpt. lib. 6. presump. §. 6. n. 6. Cardin. Turrecrem. in cap. undecunq. 4. §. 6. distict. Anton. Gomez ubi proxime, Castr. supra, c. 11. Roxas sing. 66. Guttier. n. 25. Simanc. ubi proxime, Ceval. quest. 653. Petrus Faber. semest. lib. 3. c. 8. Quibus jungendi sunt laudandi infra, n. seqq.

Ad Num. 1.

13 Quod Divino, & humano iudicio iuris de causis peccati ei, qui non deliquit, pro alieno delicto pena irrogari satis nuper tradita suadent; idemque expressim asseverant, Tusch. lit. P. conclus. 212. n. 41. Farin. in prax. quest. 24. n. 54. Petr. Greg. sup. Castil. controvers. lib. 4. cap. 103. n. 19. Guttier. sup. n. 26. Aug. Barbof. in collect. ad cap. renovantes, num. 9. 22. distict. & quod attinet ad iudicium Divinum causa quaerenda non est, cum enim Deus sit absolutus Dominus vitae creatae, possitque pro suo arbitrio eam donare vel auferre, poterit ex alieno peccato occasionem fumere ad necem alicuius, ut inde suae iustitiae severas leges ostendat; Hurtad. dist. §. 2. Pat. Vazq. sup. oisp. 135. cap. 1. n. 5. Guttier. n. 10. v. r. Præterea in fine. In quo est animadvertendum, has poenas temporales, quæ divinitus pro alienis criminibus inferuntur, ipsis patientibus ad salutem spiritualem proficere, ut probat D. Augustin. in Jos. cap. 8. ibi: Visibiles afflictionis hominum, sive merces, quoniam iis, quibus ingeruntur, & obesse, & prodesse possunt, novit Dominus in occulto providentia sua quemadmodum iuste quibusque dispenset, etiam cum aliorum peccata in alios videtur ulcisci, notat Hurtad. ubi proxime, Guttier. num. 19. Menoch. de conf. 99. num. 213. Simanc. d. tit. 29. n. 3. 5. Petr. Greg. d. cap. 4. nu. 4. Leges verò humanae, nisi de causa constet, ob quam in infontes vindicent facinus alienum, iniquæ habebuntur, nec servari debent; ut notatur in d. cap. sine culpa, de reg. jur. in 6. Olasc. Pedemont. de cis. 88. n. 25.

Ibi: Sic Levitic. cap. 20.

14 Levitic. cap. 20. vers. 15. ita legitur: Qui cum jumento, & pecore coierit, morte moriatur: pecus quoque occidite. Mulier, quæ succubuerit cuilibet jumento, simul interficiatur cum eo. Et hodie idem in praxi servatur, de quo Ant. Gom. in l. 80. Taur. n. 35. vers. Advertandum, Alfons. à Castr. lib. 4. advers. heres. verb. Coitus cum jumento. Alvar. Pelag. de plant. Eccles. lib. 2. cap. 2. Menchac. controvers. illustr. c. 96. n. 11. Roland. cons. 7. à princip. lib. 1. Clar. d. lib. 5. receptar. sentent. §. Fornicatio, n. 27. & §. fin. quest. 99. n. 8. ubi Baiard. n. 10. Boër. decis. 316. ex n. 6. Roxas singul. 102. Caball. resolut. crimin. tract. de homicid. n. 181. Tiraq. de pen. temperand. caus. 49. n. 39. Tusch. practicar. concl. lit. C. com. l. 413. n. 30. 31. Matiens. in dialog. relator. part. 3. cap. 64. n. 6.

15 Quo casu animalis domino pretium solvendum esse ex bonis Rei; aut si non extent, ex pecunia Fiscali docet Villar. in sylv. responsor. lib. 1. respons. 4. ex nu. 11. Petr. Barbof. in comment. ad Ordina. ment. Reg. Lusitan. lib. 5. tit. 13. §. 2. quamvis contrarium sentire videatur, Ant. Gom. in lib. 1.

Taur. n. 11. vers. Item finaliter, in fine. Sed & si homo, vel mulier, quæ se bruto turpiter commiscuit, aliqua de causa ultimo non afficiatur supplicio, adhuc animal extingui debet, ne sceleris nefarii memoriam refricet, Tusch. d. n. 30. Boër. sup. n. 4. etsi displiceat Clar. d. q. 99. n. 8.

Insensibilia quoque ob delictum ab homine commissum leges perire jubent, veluti domum ejus, qui læsæ Majestatis reus condemnatur, cap. felicitas, in princip. de pen. in 6. lib. 6. tit. 13. lib. 6. tit. 27. part. 2. cap. unic. §. Rec. prioribus, de pac. tenend. in usib. feudor. Anton. Gom. d. c. 2. n. 11. Afflictiis tit. quæ sunt Regalia, verb. & bona committentium, n. 37. in 19. special. Parlador. rer. quodidianar. lib. 1. cap. ult. in princip. Gig. sup. tit. de pen. committent. crim. les. Majestat. quest. 35. Baiard. ad Clar. d. lib. 5. §. Læsæ Majestatis, n. 25. vers. Decimumnonum, Farinac. de crimin. les. Majest. quest. 116. §. 1. nu. 28. Petr. Greg. d. lib. 32. c. 2. n. 12.

Ibi: Olim sanè apud Athenienses.

Aliquibus in locis animalia, etsi ratione careant, nec delinquere possit puniri usu receptum est; ut testantur Clar. d. nu. 8. Guid. Pap. decis. 238. qui asseverat, se vidisse in Burgundia suam furcâ suspensum, quoniam puerum necaverat, Tusch. lit. A. conclus. 332. nu. 2. & adversus ea ferri sententiam posse, docent post Albericum, & Gandin. Gregor. Lop. in lib. 24. gloss. 7. tit. 15. part. 7. Bobadill. supra, tom. 2. lib. 4. c. 5. n. 28. Petr. Greg. d. nu. 12. ubi ait Athenis, ligna, lapides, & similia exterminata esse, quia delapsa homines oppræsserunt; quæ à jure Divino originem habere, Exod. 21. vers. 28. cujus loci paulo superius meminit D. Covar.

Verf. Secundo quandoque.

Hanc conclusionem pluribus comprobavimus sup. nu. 9. cum seqq.

Ibi: Hic verò locus, etsi variè.

Ad locum istum videas D. Hieronim. in Ezechiel. c. 18. D. Thom. 1. 2. quest. 87. art. 8. Adrian. quodlibet. 12. part. 1. & alios laudatos sup. n. 6. 11.

Ibi: Siquidem visitare Deum.

Verbum, visitare, in Sacris litteris modò in malam, modò in bonam partem accipitur: nam Deus dicitur visitare, cum beneficia confert, aut subvenit afflictis, Genes. 21. vers. 1. & c. 50. vers. 23. Exod. cap. 3. vers. 16. & c. 4. vers. 31. Reg. lib. 1. c. 2. vers. 21. Quibus in locis, & alius pluribus, visitare, in bonam partem sumitur. In malam verò verbum idem non minus frequenter usurpatur, visitat enim Deus, quando affligit, & tanquam iudex exigit poenas, Exod. c. 52. vers. 34. ibi: Ego autem in ultionis visitabo, & hoc peccatum eorum. Levitic. cap. 18. vers. 25. Cujus scelera visitabo, & cap. 26. vers. 16. Visitabo vos velociter in egestate, & ardore, Isaia c. 23. vers. 17. Visitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad mercedes suas. Ita Maldonat. sup. Luc. c. 1. col. 923. lit. B. Et in hoc ultimo sensu accipiunt Expositores Sacri illud Exod. 20. Ego sum Deus zelotes, &c. Prout videre est apud laudatos sup. num. 6. 11. quos sequuntur ex nostris Menoch. d. cons. 99. nu. 210. Guttier. nu. 2. Augustin. Barbof. in collectan. ad cap. non debet, nu. 4. de reg. jur. in 6.

Ibi:

Ibi: Eadem ratione constat.

20 Innocentes aliquando ob aliena scelera à Deo fuisse percussos, patet. Sic primogeniti Aegyptiorum etiarum parvuli interfecti sunt, Exod. c. 12. Amalecitarum infantes occidere Sauli præcipitur, Reg. 1. c. 15. Davidis puerulus ob ejus peccatum moritur, Reg. 2. c. 12. Quod latè prosequitur Gratian. in §. Item peccato, 1. quest. 4. ubi ait hæc ita Deo placuisse propter mysterium, aut in detestationem peccati, vel in flagellum eorum, qui deliquerunt. Alia exempla adducit Petr. Greg. sup. dist. c. 4. nu. 4. asserens has poenas eisdem innocentibus esse proficuas, de quo sup. n. 10. & 11.

Verf. Tertia, humana lex.

21 Nullo jure humano constitui potest, ut quis pro delicto non suo corporalem poenam subire compellatur; Pat. Suar. de Fide, disp. 22. sect. 3. n. 2. Hurtad. sup. §. 3. cum seqq. Vazq. d. disp. 135. c. 3. n. 11. vers. Multò tamen, Farinac. in prax. crimin. quest. 24. nu. 190. Tusch. lit. S. cons. 618. nu. 3. Menoch. ubi proxime, n. 215. 216. Guazzin. de defens. rer. defens. 33. circa pen. nu. 8. vers. Tamen dicitur jur. 2. Guttier. sup. ex nu. 22. Caball. resolut. crim. cas. 149. nu. 20. Ant. Gabriel. commun. lib. 3. tit. de jur. questio non tollend. conclus. 2. n. 19. Clar. sup. §. fin. quest. 86. nu. 5. Cartar. de exequit. sent. crim. cas. 149. nu. 20. Ant. Gabriel. commun. lib. 3. tit. de jur. questio non tollend. conclus. 2. n. 19. Clar. sup. §. fin. quest. 86. nu. 5. Cartar. de exequit. sent. capt. banno, in prax. n. 71. Alfons. à Castr. de pot. leg. par. 1. lib. 1. c. 9. vers. Restat. fol. 77. lit. C. Menchac. controvers. illustr. lib. 3. c. 96. nu. 14. vers. ad prædicta optime ser vit. Hoc enim humanam excedit peccatum, licet Diuna efficit iuste possit, ut ait, Suar. quamvis non desint, qui ob publicam utilitatem valere statuta, quæ in infontes aliena crimina vindicant, opinentur; de quo Tusch. lit. P. cons. 212. n. 45. Cartar. sup. ex. n. 73. Argel. cons. 63. Deci. cons. 64. n. 3. 4. Guazzin. sup. qui Florentiæ tale statutum esse referunt. Similis lex fuit apud Macedones, quæ omnes propinqui ejus qui in personam Principis quicuquam moliretur, capite pledebantur, quam ut cruenta acerbitate plenam Alexander Magnus obrogavit, refert Menoch. d. cons. 99. num. 224. ex Quint. Curt.

Ibi: Quamobrem satis iniquè.

22 Similiter sententiam Imperatorum, quatenus ex indulgentia filius reorum criminis læsæ Majestatis vitam concedere jactanter affirmant, in dist. l. si quisquis, §. 1. carpunt. Pat. Hurt. sup. §. 5. Vazq. c. 3. in fin. Alfons. à Castr. de just. heretico. punit. lib. 2. c. 11. n. 6. Guttier. n. 25. Menoch. n. 216. Eam tamen minus rectè probant Bald. in dist. l. quisquis, in princip. vers. Filii, de misericordia, Decian. dist. lib. 7. c. 41. nu. 1. Farinac. in prax. tit. de crimin. les. Majest. quest. 116. §. 3. n. 74. Ratio etiam, quæ Legiflatores utuntur, inutilis est, ibi: Paterno enim deberent perire supplicio, in quibus paterni, hoc est, hereditarii criminis exempla metuuntur. Tum quia hæc præsumptio, quod liberi parentum mores imitentur; non est efficax, cum sapissimè fallat, ut propter eam innocens occidatur; Simanc. sup. tit. 50. n. 11. Menoch. de pres. l. 1. quest. 15. n. 25. Alciat. eod. tract. lib. 1. presump. 24. Tum etiam quoniam poena præcedere culpam non debet, nec pro futuro crimine quisquam puniri potest, ut fuse probat Alfons. à Castr. de pot. leg. pen. lib. 1. c. 3. vers. Utinò additum est, à princip. Imò dist. l. quisquis, dum in filios statuit, iniquam, nec

in foro conscientia servari tam, sentiunt Melin. de Legitim. lib. 3. tit. 1. quest. 30. n. 26. 27. Farinac. dist. quest. 653. ad fin. m: qui plures referunt, quod probat Pat. Hurtad. sup. §. 5. cum seqq.

Verf. Quarta, poterit sanctissime.

Potest lex humana poenam honorum, vel aliam, quæ corporalis non sit, liberis ob parentum crimina irrogare, iusta interveniente causa; quam conclusionem probant jura cummulata sup. n. 12. Pat. Vazq. dist. c. 3. n. 11. Suar. sect. 1. n. 3. Menoch. d. cons. 99. n. 218. Guttier. n. 25. Alfons. à Castr. d. cap. 11. Simanc. tit. 29. Ant. Gom. d. cap. 2. n. 13. August. Barbof. in collect. ad cap. sine culpa de reg. jur. in 6. Clar. d. quest. 86. n. 7. Farin. in prax. quest. 24. n. 158. Tusch. lit. P. concl. 212. n. 50. Afflicti. in constitut. Regn. Neapol. lib. 1. rubric. 2. n. 82. Duennas reg. 345. in fallent. 14. Decian. in l. filius, n. 2. C. de pass. Boër. decis. 127. quicquid placeat Pat. Hurtad. sup. §. 6. & aliis, qui sentiunt, filios directò puniri non posse amissione honorum, vel alia ob parentum delicta.

Rationem proximæ assertionis, quæ hic à D. 24 Covar. probatur tradidit Cicer. lib. 1. epistolar. ad Brut. epist. 13. ibi: Nec verò me fugit, quàm si acerbum parentum scelera filiorum poenis lui; sed hoc clarè legibus comparatum est, ut charitas liberorum amiciores parentes Reipublicæ redderet. Eamque amplectuntur, Menoch. de presump. lib. 5. pres. 33. ex n. 6. ubi hanc potissimam esse asseverat. Guttier. ubi proxime, Sanctarel. de heres. c. 34. dub. 3. n. 23. vers. Octavo, Farinac. d. quest. 116. §. 3. n. 63. Caball. sup. cas. 149. n. 22. Neapodan. in constitutionib. Sicul. verb. ipsorum filii, vers. Credo, quod Legislator, Ambros. Vigna in tract. de heretic. quest. 20. n. 208. Simanc. d. tit. 29. Alfons. à Castr. ubi proxime, Pichard. in §. Publica autem, n. 15. Inst. de public. judic. Lotter. de re beneficiar. lib. 3. quest. 28. à n. 67. homines enim cum sciant, supplicium etiam post mortem permanfurum in liberis, in quibus magis, quam in se ipsis terrentur, & eruciantur. Menoch. n. 8. & dictum est sup. lib. 1. c. 2. n. 94. ab his facinoribus promptius abstinebunt, quæ in posteros suos sunt vindicanda.

Hinc etiam ratio communiter addi solet deducta 25 ex d. l. quisquis, §. Eius scilicet filios scelerata parentum veltigia reperituros, quibus similes futuri esse creduntur; Joan. c. 8. vers. 44. Vos ex patre diabolo estis & desideria patris vestri facere, vultis. Matth. c. 7. vers. 18. Non potest arbor, mala fructu. Authent. de Referenciar. sac. palat. §. 1. ad fin. collat. 2. Fabius lib. 5. institut. orator. c. 10. N. m. similes, inquit, parentibus, ac majoribus suis filii plurimque credantur, & nonnunquam ad honestè, turpiterque vivendum inde causa fluunt. Cæsar. Rodigin. lib. 3. lection. antiquar. c. 29. in fine, sic ait: A flagitiosis genitri ad delinquendum procliviores, magisque lubrici evadunt, Ovid. lib. 4. metam.

Et patrum in filios abeunt cum semine mores. Unde oportet ipsos egestare, & abjecta sorte sordescere, ut minus audaces evadant: quam rationem admittunt Sanchez. putans priorem esse potentiam, d. l. 2. c. 27. n. 13. Ceval. d. q. 653. Farinac. sup. Menoch. Simanc. Castr. locis nuperimè allegatis; Ant. Gom. dist. c. 2. n. 13. August. Barbof. in collectan. ad cap. non imputantur, n. 11. quest. 4. & alii communiter. De quo vide infra, n. 68.

Verf. Quinta, poena aeterna.

Nunquam Deus pro alienis peccatis poenam spiritua-

ritualem imponit. Hoc probatur ex adductis sup. n. 6. nam ea Sacra testimonia de hujusmodi poena debent intelligi, de quo Augustin. d. quest. 8. sup. Jos. ibi Poenas vero invisibiles quia nocent, & prodesse non possunt, ita nullus, Deo iudice, pro alienis peccatis luit. Idem probatur, ex cap. jam in aequo 8. 1. qu. 4. cap. 1. 24. quest. 3. Pat. Valent. sup. punct. 2. in princip. Becan. d. quest. 8. cap. 3. n. 3. Suar. sup. disp. 22. sect. n. 9. Vazq. d. disp. 135. cap. 1. n. 5. Alfons. à Cast. advers. haeres lib. 12. fol. 92. col. 1. Guttier. n. 18. Menoch. d. conf. 92. n. 207. 208. Ojed. sup. c. 23. n. 104. Simanc. tit. 29. n. 1. Ant. Gom. in l. 40. Taur. n. 91. vers. Tertio, & principaliter, Aug. Barbof. in collect. ad c. sine culpa, de reg. jur. in 6. Petr. Greg. d. c. 4. n. 4.

27 Similiter ab homine nemo puniri potest pro alieno peccato, ea poena, quae animae directio noceat ad salutem spiritualem, ut excommunicatio, cap. non imputantur 10. 1. quest. 4. c. 1. 24. quest. 3. Tusch. d. conclus. 212. nu. 30. Pat. Suar. d. disp. 22. sect. 3. n. 2. Guttier. ubi proxime, Menoch. n. 209. Alfons. à Cast. de just. haeretic. puni. lib. 2. cap. 11. D. Covar. in cap. alma mater, part. 1. §. 9. n. 3. vers. Haec & alia, de sentent. excommunic. in 6. Barbof. in collect. ad d. cap. non imputantur, n. 1.

Ibi: Qualis est irregularitas.

28 Irregularitas, aut provenit ex delicto, aut ex defectu: cum ex culpa procedit, poena dicitur; cum ex defectu, poena rationem non habet; D. Covar. in Clement. si furiosus in princip. de homicid. Alfons. à Cast. de pot. reg. poena. lib. 1. c. 3. vers. Ultimo additum est fol. 18. Sanch. in Decalog. lib. 1. c. 10. n. 42. ad medium, vers. Dices eam irregularitatem; & omnes communiter. Haec autem poena recte spiritualis dici potest, non quod animae salutem directè officiat; sed quoniam per illam homo inhabilis redditur ad Ordines Ecclesiasticos suscipiendos, vel exercendos, qui spirituales sunt quemadmodum poenam pecuniariam appellamus, quae damnatum pecunia privatur; atque ita intelligenda est Glossa, quam D. Covar. impugnat. Sic poenam spiritualem inhabitatem ad beneficia Ecclesiastica, dixit Sanch. sup. d. lib. 2. c. 28. n. 23.

Vers. Primum, hinc conciliantur.

29 De intelligentia, ac conciliatione hujusmodi locorum, sunt consulendi D. Chrysolom. homil. 1. & 4. in Isaiam, & sup. Psalm. 3. Abulens. in Jos. c. 6. & 7. Pat. Suar. tom. 1. in 1. tract. 5. disp. 7. sect. 1. à n. 11. Pat. Vazq. d. disp. 135. c. 1. & 2. & alii, quorum memini sup. n. 6. 11.

Vers. Secundò, inferitur.

30 Cum apud Thessalonicam impetu furentis populi miles fuisset occisus, Theodosius tunc Imperii gubernaculum tenens, hoc excessu nimium concitatus iussit, Thessalonicenses ad ludos Circeles convenire, militibus impetans, ut ex ipsis quemcunque sibi obvium trucidarent, de qua immanitate cum ab Episcopis Italiae redargueretur, indumentis Imperialibus depositis, publicae poenitentiae se submisit, legemque sanctissimam condidit, qua cautum est, ut quoties Imperator praecipitanter in quemquam mortis poenam statueret, praecipiti exequutio ad trigessimum diem differretur; l. si vindicari 20. C. de poen. quae habentur in cap. cum apud Thessalonicam 69. 11. quest. 3. & referuntur ab Euseb. histor. Eccles. lib. 11. cap. 18. Car-

din. Baron. tom. 4. annal. Eccles. anno Christi 390. Moral. histor. Hispan. part. 1. lib. 10. c. 45. Bobacull. in Politic. lib. 2. cap. 10. n. 76. Menoch. conf. 98. n. 64. Chellan. in catalog. glor. mundi, part. 1. confid. rat. 24. vers. 96. Pat. Suar. de charit. disp. 13. sect. 7. nu. 15. Farinac. in prax. part. 3. de poen. temperand. quest. 97. n. 34. Aviles in c. 1. Praetor. verb. mandamento; n. 1. 9.

Vers. Tertio, ab eadem resolutione.

Cum de haereticorum poenis sit differendum quis haereticus sit, expedit agnoscere ex tradendis infra, lib. 3. c. 1. à n. 6. Filii, ac nepotes eorum, qui Divinae Majestatis laesae crimen perpetrant (de offendente humanam infra dicendum est à n. 38.) sunt inhabiles ad omnia numerata officia & beneficia Ecclesiastica, sive saecularia l. 3. & 4. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Pat. Suar. de fide disput. 24. sect. 3. à n. 4. Hurtad. sup. sect. 2. §. 10. Molin. de just. disp. 658. n. 19. vers. Filii tamen, Sanch. in Decalog. lib. 2. c. 27. ex n. 2. Diana resolut. moral. part. 4. tract. 8. resol. 73. Molin. de primogen. lib. 4. c. 11. n. 50. Guttier. de delict. quest. 51. n. 1. Parlador. different. 108. n. 4. 7. Pet. Greg. syntagmat. lib. 33. c. 8. n. 3. Lotter. de re beneficiar. lib. 3. n. 70. Menoch. conf. 808. n. 5. cum seqq. Ant. Gom. d. c. 2. n. 4. Decian. lib. 5. c. 45. n. 5. vers. Et hoc intellige, Clar. sup. §. Haereticus, n. 19. Simanc. d. tit. 20. n. 15. Greg. Lop. in lib. 1. glos. 1. tit. 26. part. 7. Marefcor. variar. lib. 2. c. 35. n. 10. Merlin. de Legitim. lib. 3. tit. 1. quest. 31. n. 8. & si aliqua obtineant beneficia, suos fructus non faciunt, quia eis iure ipso privantur, Dian. Hurt. sup. Ricciul. de jur. personar. extra grem. Eccles. existentium, lib. 5. c. 29. n. 2. Sanctarel. sup. c. 35. dub. 22. n. 21. Penna in director. inquisit. part. 3. comment. 63.

Circa quod per necesse erit hic adnotare nonnulla Primum, hos filios haereticorum, & nepotes irregularitatem contrahere, ita ut nec prima tonsura possint initiari, nam sub verbo, officium publicum, quo usus est Pontifex in cap. 2. §. Haereticus, de haereticis, in 6. etiam ab hac sicut ab omnibus Ecclesiasticis Ordinibus remoti censentur; Hurt. ubi proxime, Pat. Suar. n. 3. Guttier. sup. quest. 52. nu. 1. Simanc. nu. 17. Bonacin. oper. moral. tom. 1. tract. de censur. disp. 7. de Irregularit. quest. 3. punct. 7. n. 9. Salced. ad Bernard. Diaz. in prax. c. 22. n. 22. Farinac. d. quest. 191. n. 62. Aug. Barbof. in collect. ad c. 2. nu. 5. de haeretic. in 6. Coninch. de Sacrament. disp. 18. dub. 7. n. 51. Dian. part. 4. tract. 2. resolut. 45. Sanch. sup. c. 28. n. 7. qui plures congressit, sed in Ordine suscepto aut patris condemnationem poterunt ministrare, Sanch. n. 10.

Secundum, sicut à beneficiis, ita & à pensionibus Ecclesiasticis isti repelluntur, ne eas valeant obtinere; Sanch. n. 35. Dian. ubi proxime, vers. Notandum, Garcia de beneficiis. tom. 2. part. 11. c. 10. §. 1. n. 74. Gigas de pensionib. quest. 94. n. 7. Farinac. n. 60. Lotter. n. 82. vers. Nihilominus.

Tertium, propter haeresim parentum liberos juris infamiam non incurre, quia nullibi reperitur talis poena ipsi imposita; Pat. Suar. sup. n. 7. Hurtad. §. 17. Menoch. d. conf. 808. n. 44. Sanch. c. 82. nu. 4. §. ubi disputat: quae sententia est juris principis valde conveniat, opposita communiter recepta est, eamque amplectuntur cum D. Covar. in praesenti, Farinac. d. quest. 191. nu. 22. Merlin. ubi proxime, Ant. Gom. in l. 40. Taur. n. 91. vers. Tertio & principaliter, Molin. de primogen. lib. 4. c. 11. n. 50. Simanc. tit. 9. num. 268. Canterana in questionib. crimin. tit. de quest. tangenti-

rib. punition. delict. cap. 1. n. 11. Pat. Molin. sup. n. 25. Penna in director. part. 1. comment. 4. vers. Haec autem infamia. Azeved. in lib. 1. n. 171. & in lib. 3. n. 34. 35. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Enriquez lib. 14. de irregularit. cap. 5. n. 4. Calstr. de just. haeretic. puni. lib. 2. cap. 9. Param. de origin. Inquisition. lib. 3. quest. 9. n. 206. Pichard. sup. n. 16. Dian. ubi proxime, Tusch. lit. H. conclus. 102. n. 9. Pet. Greg. sup.

35 Quartum, nepotes haeretici ex filia hujusmodi poenis non teneri, ut decisum est in cap. statutum 15. de haeretic. in 6. sed si mulier in haeresim incidit solum filii non autem nepotes, etiam ex filio puniuntur, Ant. Gom. d. cap. 2. n. 4. Menoch. conf. 128. n. 11. Azor. inslit. moral. lib. 8. cap. 13. post quest. 8. in 8. poena haeretic. Pat. Molin. nu. 19. vers. Filii tamen, Pat. Suar. tom. 5. in 3. part. disp. 43. sect. 3. n. 1. Penna sup. part. 3. comment. 194. in princip. vers. Quantum ad primam, Guttier. d. quest. 52. n. 3. Parlador. sup. d. nu. 4. Lotter. ex num. 61. ubi late, Farinac. cum plurimis n. 51. Sanch. d. cap. 27. n. 2. Rationemque ibi reddit, quia infectio viri deterior est, quam foeminae; & liberi potius patrem, quam matrem repraesentant; ac quemadmodum paternae familiae honores, nobilitas, & dignitas ascenduntur per masculinam lineam posteris deferuntur; ita & infamia, ac poena aliae eiusdem plus nocere debent. An vero filia haeretici, vel neptis ex filio, infamia, vel alia poena afficiatur? docent Pat. Hurt. dist. disp. 88. §. 27. Farinac. in prax. dist. quest. 116. §. 3. n. 97. et si in crimine laesae Majestatis humanae loquatur.

36 Quintum, nedum haereticorum liberos, sed etiam credentium, defensorum, receptorum, ac fautorum eorum his poenis subijci, d. cap. 2. §. Haereticus, de haeretic. in 6. Sanch. ubi proxime, Merlin. d. quest. 311. n. 9. Farinac. num. 49. Pat. Hurtad. sup. §. 38. Clar. d. §. Haereticus, n. 16. Lotter. n. 73. qui autem censentur credentes, defensores, & docent Pat. Suar. de fid. disp. 14. sect. 1. à princip. Simanc. tit. 15. Sanch. cap. 10. Penna part. 2. quest. 50. cum aliis, Hurtad. sec. 2. à §. 28. Farinac. quest. 182. §. 1. §. 4. §. 8. §. 9. à princip.

37 Ultimùm, filios ejus, qui ut suspectus de haeresi damnatur, ab his poenis immunes esse, Pat. Hurt. §. 23. Farinac. d. quest. 116. n. 67. Put. decis. 400. lib. 2. Penna sup. comment. 164. vers. Nam filii suspectorum, Sanch. cap. 27. n. 29. Zanchin. de haeretic. cap. 28. n. 3. 4. Lotter. sup. n. 97. cum seqq. Dian. part. 4. tract. 8. resol. 75. vers. Notandum est tamen Pat. Suar. de fide, disp. 24. sect. 2. n. 6. Idem est de filiis denunciatis patrem haereticum, Hurtad. sup. Sanch. n. 30. Farinac. n. 37. Decian. sup. lib. 5. cap. 45. n. 5. Dian. ubi proxime. Similiter, si pater haereticus respicitur, nulla poena ejus posteris irrogatur, Hurtad. §. 20. Bonacin. sup. punct. 7. nu. 9. Sanch. cap. 27. n. 20. Carrer. de haeretic. nu. 141. Merlin. d. quest. 311. n. 18. Surd. conf. 168. nu. 14. Canterana sup. tit. de haeretic. cap. 1. n. 17. Mangil. de imprat. quest. 4. n. 38. Ricciul. sup. d. lib. 5. cap. 30. nu. 41. Pat. Molin. dist. disput. 658. nu. 19. vers. Filii tamen Azeved. in lib. 3. n. 26. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Tusch. d. conf. 102. n. 10. Guttier. d. quest. 52. num. 2. & quest. 55. ex num. 2. Lotter. nu. 74. cum seqq. quorum plerique asserunt, hoc procedere, quamvis reus nondum sit ad poenitentiam receptus, modò ad eam recipiendam paratus decedat. Idem pluribus laudatis, tenet Farinac. n. 64. per textum in cap. statutum 15. de haeretic. in 6. Hoc tamen non procedit in haeretico, qui brachio saeculari comburendus traditur, nam et si ut Catholicus obeat, nihilominus filii ejus poenas non evadunt, ad Covar. Tom. I.

dunt, Bonacin. ubi proxime, Dian. d. resolut. 75. in principio, Sanch. n. 23. Simanc. d. tit. 29. n. 17. vers. Sed re attentius perpensa, Ricciul. d. cap. 30. n. 32. cum seqq. Param. sup. lib. 3. quest. 9. n. 209. Farinac. n. 65. Penna, d. comment. 164. vers. Circa secundum, cum seqq. Parlador. different. 108. nu. 12. quamvis aliqui contra sentiant, quos referunt Sanch. & Farinac. de quo videndus Guttier. quest. 56. per totam, ubi probat, filios eorum; qui in haeresim sunt relapsi, ideoque comburuntur, si hi poeniteant, poenis non astringi; & Lotter. ex nu. 77. His addere libet, quod si dubitetur, an aliquod officium sit publicum, ut ad illud haereticorum filii non admittantur, Inquisitores cum Episcopo de hoc sunt cognituri, Dian. resol. 775. vers. Et adverte, Penna part. 3. comment. 8. Narbon. in lib. 2. glos. 20. n. 108. tit. 1. lib. 4. Recopilat.

38 Filii, & nepotes per virilem sexum ejus, qui Crimen laesae Majestatis perpetrat, juris infamia notantur, & nulla munerata, vel officia publica possunt obtinere, Ant. Gom. d. c. 2. n. 13. Sanch. c. 29. n. 1. Guttier. n. 50. Molin. d. c. 11. n. 50. Menoch. conf. 99. n. 218. Gigas sup. tit. de poen. quas fil. incur. q. 1. Decian. d. lib. 7. c. 31. Fachin. controrv. lib. 7. c. 23. Gratian. disceptation. c. 368. n. 7. Bos. in prax. crimin. tit. de crimin. laesae Majest. n. 14. 137. Pat. Molin. d. disp. 658. n. 26. Merlin. sup. q. 30. n. 3. Farinac. in prax. q. 116. §. 3. n. 83. Has tamen poenas, & alias statutas in d. l. quisquis, non incurunt foeminae filiae, vel neptes proditoris secundum communem, Clar. d. §. Laesae Majest. n. 10. Decian. sup. c. 41. n. 12. Gigas eod. tit. q. 14. Sanch. c. 28. n. 3. Farinac. qui & alios refert n. 97. quod aperte probat l. 2. tit. 2. p. 7. ibi Sus filios que sean varones. Et ut locum habeant, requiritur quod pater admisit crimen in personam Principis supremi, qui in temporalibus nulli subijcitur, vel in Republicam; alias quamvis quicumque faciat contra ea, quae diversis capitulis legis Juliae Majestatis continentur, filii poena non afficiuntur, Greg. Lop. in d. l. 2. glos. 5. in fine, Farinac. n. 123. Merlin. n. 28. cum seqq. Peregr. sup. lib. 3. tit. 9. n. 4. Clar. n. 14. ubi ait, Angelum referens, hujusmodi poenas in filios in defectum ab illis.

39 Conclusio proxime tradita ampliatur, ut etiam filii proditorum sint incapaces ad beneficia Ecclesiastica obtinenda propter infamiam, c. infames 6. quest. 1. Ojed. de incompatibilit. beneficiar. par. 1. c. penult. n. 93. 192. Dec. d. c. 41. n. 11. Grg. q. 9. n. 3. 4. Sanch. c. 28. n. 23. 24. Farinac. n. 118. infames enim secundum jus civile, nisi aliud expressim dispositum reperitur, tales de jure Canonico etiam habentur, c. omnes vero 7. q. 1. Quod est intelligendum, si etiam laici tempore, quo pater de eo crimine fuit damnatus: nam si Clerici jam essent, nullam contrahunt infamiam, nec legibus Principum saecularium in filios proditorum statuentibus astringuntur; Glos. in cap. satis perversum. §. 6. dist. 17. Greg. Lop. in d. l. 2. glos. 7. Decian. ubi proxime, Sanctarel. de haeretic. cap. 34. dub. 2. Sanch. c. 28. n. 24. Bajard. ad Clar. sup. n. 19. Farinac. n. 117. 138. sed limitatur, si pater Clerici delinquit in Pontificem, vel Cardinales; nam talis filius poenas luet, juxta cap. ult. §. Quod si quis, de poen. in 6. Farinac. n. 119. Sanch. n. 20. Turcremat. in c. si quis, n. 7. caus. 6. q. 1. Gig. sup. q. 11. n. 1. 2. Decian. d. c. 41. n. 1. Ruin. conf. 17. n. 4. vol. 5.

Eadem ratione filii laici proditorum sunt irregulares; ex quo sententia in parentes lata est; sunt enim etiam infames quoad jus Canonicum, ut nuper dicebamus; & probant Pat. Suar. d. censur. disp. 48. sect. 1. n. 4. Innocent. in c. qualiter, & quando, l. 2. de accusationib. Bonacin. d. disp. 7. de irregularitat. q. 3. punct. 1. n. 2. infames autem ad Ordines